

Po stopách „ Choustnického pokladu „

(Poněkud rozmarná zpráva o jedné výpravě)

Před dvěma roky jsme u příležitosti 90. výročí nálezů Choustnického depotu uveřejnili na našich stránkách článek, kterým jsme chtěli především mladším numismatikům tento nález přiblížit.

Koncem letošního dubna se mně prakticky v jeden den ozvali dva hodní pánové, oba kronikáři z obce Chrbonín a to pan Vácha a pan Šafář a nabídli mně doprovod na místo tehdejšího lomu, ve kterém byl poklad objeven. Podmínkou pro realizaci výpravy bylo, že bude a) hezké počasí a za b) bude to brzy, než vzroste na loukách tráva, abychom se mohli přiblížit k místu nálezů autem.

Samozřejmě jsem nabídku přijal a s výsledkem ne služební cesty bych vás rád seznámil. A protože jsem velkým příznivcem Járy Cimrmana, pro lepší pochopení některé části výpravy budu glosovat texty z jeho her.

Když si představíte tuto krajinu kolem roku 1100, máte představu, jak nádherný výhled měl majitel hliněné nádoby s mincemi, které šel ukrýt (kóta 604).

Kdo poklad zakopal se už asi nikdy nedovíme. Vzhledem ke značné hodnotě to musel být jistě člověk movitý. Depot obsahoval kromě několika německých denárů mince Boleslava

I., Boleslava II. a Jaromíra, tedy rozpětí asi 100 let. Nebyl to pravděpodobně žádný obyvatel Chrbonína (první zmínka 1379), Choustníku (1282, hrad 1262) ani Mlýnů (1379). Jako možné vysvětlení se nabízí pouze stará obchodní stezka. Protože mince byly uloženy v hliněné nádobce, uložení pokladu bylo jistě cílené. Nedaleko obce Chrbonín je vrch Blaník (650 metrů), kam mohl svatý Václav deponovat přebytečné vojsko z Louňovického Blaníku, ale jeho vojsko je tvořeno „...vojsky z Moravského pole, z bitvy u Lipan a z bitvy na Bílé hoře – rytíř Hynek ve hře Blaník), tedy bitev minimálně o 230 let pozdějších. Jeho rytíři tedy taky ne. Tolik úvodem.

11. května nastal ten správný den. „ *Povětrnostní podmínky byly velice příznivé. Posuďte sami: okluzní fronta... teplá fronta.... výška, tlak, teplota, rosný bod.... Lepší počasí jsme si nemohli přát – Vozáb, hra Posel z Liptákova.*

„ *Rozdělili jsme se do dvou skupin. První skupinu budeme nazývat A, vedl pan Vácha v bílém automobilu československé výroby se mnou jako spolujezdcem a skupinu B tvořil pan Šafář – Vozáb, hra Posel z Liptákova“*, který nás jistil z Chrbonína.

Louky ještě nezarostly a tak jsme se dostali bez problémů k počátku lesního komplexu Sitník, kde byl poklad nalezen. Zkušený místní znalec pan Vácha skupinu A bezpečně vedl. Chvilí po vrstevnici, chvíli k vrcholu, potom zase dolů, ale k cíli jsme dorazili. Amatéři nemá šanci starý minilom najít. Kolem jako stráž stojí husté mlázi, chůzi vadí množství neuklizených suchých větví a boty kloužou jehličím po svahu.

A tady opět musím citovat klasiku „*Já tomu možná nerozumím, ale za sebe bych řekl, že tu nic tak extrovního nevidím. Když to srovnám třeba s tím výletem na Kokořín.... Frištenský, hra Dobyť severního pólu*“ Citát vystihuje vše. V lesem zarostlém svahu je suť kamenů, které za těch 92 roků pravděpodobně splavila voda z výše položeného svahu, na úpatí roklinky jsou dva větší kameny. V okolí jsou znatelná místa dalšího kutání, ale kámen nebyl asi tak kvalitní, doprava povozem ve svažitém terénu náročná a tak lom asi brzy zaniknul. Kámen bylo možno daleko snadněji získat pod hradem Choustníkem.

Pan Vácha ukazuje směr k lomu

Les Sitník je rozsáhlý lesní komplex, ležící většinou na kopci a zasahující do tří katastrálních území. Slavný lom leží v katastru Mlýny. Pořídil jsem několik dokumentárních snímků celkem nevlídného místa a vrátili jsme se zpět do Chrbonína.

Zajímavé je, že o choustnickém pokladu není ani zmínka v obecní kronice obce Choustníku z let 1923 – 1925. Pan Vácha se domnívá, že důvodem by mohla být i snaha velkostatkáře Rohana o co nejmenší publicitu, protože řešení odměny z jeho strany pro nálezce Jana Pavlovského nebylo zrovna fair. Chrbonínští kronikáři našli zmínku o pokladu v Černovické kronice na straně 10 a v Chrbonínské kronice až v roce 1936. Pro numismatiky byl podrobný popis Karla Chaury v jeho Numismatických zprávách z dubna 1938 – prosince 1938.

Místo, kde údajně leželo přes 500 denárů

Protože do odjezdu mého autobusu bylo ještě moc a moc času, pozval mne pan Vácha na ukázky své práce na kronice obce Chrbonín. Ukázal mi množství fotografií, podrobných poznámek a rozpracovaných událostí obce. Protože už ale před několika roky překročil osmdesátku a zrak není to co býval, předává práci „mladšímu“ kolegovi, který má teprve něco přes sedmdesátku.

Pan Fořt, který mne pozval na další zastávku, nepíše kroniku chronologicky, ale celý rok pečlivě schraňuje dokumentační materiály a zapisuje jednotlivé události, které potom tematicky třídí (Noví občánkové, sňatky, úmrtí, významné akce, hasiči,

myšlivci, počasí....) a teprve potom zpracovává úhledným a velmi dobře čitelným rukopisem jednotlivé oddíly do svázané kroniky, takže za pár let bude možno říct: „*Vidíte, tohle je můj rukopis. Dodnes krásně čitelný – Hájek, hra Švestka*“ třeba jenom oddíl o počasí v roce 2013 obsahuje sedm popsaných stran. Jak by taky ne, když má pan kronikář na dvorku malou meteo stanici. A ke každému roku je asi sedm centimetrů příloh, které lze i později doplňovat a na které jsou v kronice odkazy. Kronika vedená amatérem, ale tvořená srdcem.

A tak jsem prožil hezký den ve společnosti dvou sympatických vrstevníků. Díky za něj.

D. Zásměta